

[Justitsministeren]

Jeg forstår ikke, hvordan man kan udtrykke sig på den måde. Jeg synes, det er urimeligt. Jeg synes, det er uværdigt. Det er en generel mistænkeliggørelse af alle asylsøgere, som jeg mener er uacceptabel. Det er troligt, at der blandt asylsøgerne er mennesker, som har søgt herop i forventning om bedre sociale forhold, arbejde, boliger osv. Det er endda yderst sandsynligt. Karakteristisk er det måske tilmed netop for den gruppe, at en del af dem er blevet lokket af bagmænd, som har tjent store penge på at tilbyde dem rejse til Danmark og stille dem en række goder i udsigt, som ingen er i stand til at give dem.

Men der er så sandelig også jugoslaviske asylansøgere, som kommer fra krigsramte områder, og som har oplevet rædsler, som vi overhovedet ikke kender til i vores land, og dér mener jeg ikke at det er rimeligt eller acceptabelt eller værdigt at hænge dem ud som lykkejægere, velfærdsflygtninge og kriminelle.

Jeg har peget på behovet for en bedre balance i den debat, vi fører på det felt. Jeg er selv den allerførste til at erkende problemerne, fordi jeg som minister har det øverste politiske ansvar for udlændingeadministrationsen. Men jeg mener, at Fremskridtspartiets bidrag er hinsides enhver form for balance. Det er krænkende og indeholder en række påstande, som der ikke kan føres noget som helst sandhedsbevis for.

Men om selve aktstykket, som er anledning til debatten, vil jeg sige, at det i det væsentlige indeholder en nødvendig forhøjelse af Justitsministeriets løbende bevillinger til underhold af personer, der har søgt om asyl i Danmark. Indkvartering sker som bekendt på asylcentre, der drives af Dansk Røde Kors, og de udgifter, der er forbundet hermed, afholdes af Justitsministeriet. Her taler vi om udgifter til husleje, centerpersonale, forplejning, lommepenge, undervisning og lægebehandling.

Som det fremgår af aktstykket, er den eksisterende bevilling til underhold af asylsøgere på 396 mio. kr., og der søges om en forhøjelse med 272 mio. kr. Teknisk set er der tale om en overførsel fra Finansministeriets flygtningereserve. Det fremgår udtrykkeligt, at ændringsforslag til finansloven af merudgifter til flygtningeformål afholdes af denne reserve.

Udgifterne til underhold af asylsøgere har naturligvis snæver sammenhæng med de ind-

rejsetal, som vi har set igennem de seneste måneder. De forventede samlede udgifter for Justitsministeriet i år var på tidspunktet for aktstykkets udarbejdelse opgjort til ca. 688 mio. kr. I lyset af udviklingen i den periode, der er forløbet siden aktstykkets udarbejdelse, forventer Direktoratet for Udlændinge nu, at der bliver behov for yderligere en justering af den samlede bevilling for 1992, formentlig på ca. 10 mio. kr. Endvidere vil der kunne blive tale om merudgifter i forbindelse med oprettelse af yderligere et asylcenter til registrering af nyankomne asylsøgere.

Man kan sige, at med et rundt tal er udgifterne til præasylfasen i år således 700 mio. kr. Det er selvfølgelig svært for ikke at sige næsten umuligt at forudse udgiftsudviklingen længere frem i tiden. Den økonomiske side vil også kunne komme til at præge den offentlige debat i urimelig grad, men på den anden side kan vi ikke overse, at med den udvikling, vi oplever for tiden, er der en mærkbar samfundsøkonomisk virkning.

På finanslovforslaget for næste år er der i øjeblikket afsat knap 1 mia. kr. til underhold af asylsøgere. Denne budgettering forudsætter imidlertid et gennemsnitligt belæg på asylcentre på ca. 8.000. I dag er der ca. 9.700 indkvarteret på asylcentre, og budgetteringen må derfor allerede nu anses for urealistisk.

Derfor vil jeg sige: Hvis man som regneeksempl lægger til grund, at indrejsetallene næste år fortsætter som gennemsnittet i de seneste tre måneder og forholdene i bl.a. Jugoslavien fortsat vanskeliggør færdigbehandlingen af asylansøgninger, vil Justitsministeriets udgifter næste år kunne blive anslået til mellem 2 og 3 mia. kr. Der er tale om en ganske væsentlig forøgelse, men som sagt skal tallene tages med et betydeligt forbehold.

Fremskridtspartiet har en række betragtninger om asylsøgere og kriminalitet i den sammenhæng. Jeg skal ikke sige meget om det. Som det også er fremgået af den offentlige debat, er det et problem, jeg tager meget alvorligt, og der er også taget en række initiativer til at forebygge kriminalitet, der udgår fra asylcentre.

Jeg vil så nævne, at jeg for nylig har ladet foretage et rundspørge til seks af landets politikredse. Rundspørgt viser, at politimestrene generelt set ikke betragter kriminalitet forøvet